

У К А З

Президії Верховної Ради
Української РСРПРО НАГОРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

За мужність і героїзм, виявлені комсомольцями і молоддю в роки Великої Вітчизняної війни, активну роботу по комуністичному вихованню підрастаючого покоління і в зв'язку з 30-річчям Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр. нагородити:

Почесною Грамотою Президії Верховної Ради
Української РСРГолованівську районну комсомольську організацію, Кіровоградська область.
Корюківську районну комсомольську організацію, Чернігівська область.
Малинську районну комсомольську організацію, Житомирська область.
Ніжинську міську комсомольську організацію, Чернігівська область.
Хотинську районну комсомольську організацію, Чернівецька область.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР І. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР Я. КОЛОТУХА.

м. Київ,
4 травня 1975 року.

(Розповіді про нагородження організацій читайте в наступному номері).

Напередодні 30-річчя Перемоги бюро
обласного комітету комсомолу підбило
ідеї сумки соціалістичного змагання між
комсомольсько-молодіжними колекти-
вами за гідну зустріч свята. Перемож-
цями у змаганні, зайнявши відповідно
перше, друге і третє місця, стали:в промисловості — бригада різників
металу ковальсько-пресового цеху заво-
ду «Червона зірка» (бригадир І. Луцен-
ко, групкомсорт В. Богданов), колектив
цеху № 6 Світловодського заводу чист-
их металів імені 50-річчя СРСР (керів-
ник В. Савченко, групкомсорт П. Єре-
менко), бригада електрослюсарів локо-
мотивно-складального цеху Гайворон-
ського тепловозремонтного заводу
(бригадир Є. Штозуб, групкомсорт
Д. Каленик);у вугільній промисловості — зміна
розкривної ділянки розрізу «Морозів-
ський» міста Олександрії (керівник
В. Безуглий, групкомсорт В. Разон);в автогоспарті — екіпаж водіїв го-
ловного підприємства Кіровоградського
виробничого об'єднання автогоспарті
«Кіровоградвавтогоспарті» (бригадир
Б. Козленко), колектив автогаража кол-
госпу «Дружба» Долинського району
(керівник В. Коваль, групкомсорт В. Чо-
пик), колектив автогаража колгоспу
ім. Шевченка Бобринецького району
(бригадир В. Наумов, групкомсорт
В. Очеретнюк);

на залізничному транспорті — елек-

В ОБКОМІ ЛКСМУ

НА ПРАВому
ФЛАНЗІ
ЗМАГАННЯтровозна колона Знаменського локомо-
тивного депо (інструктор-машиніст В. Го-
лубенко, групкомсорт В. Мілюков),
бригада тепловоза № 8 вантажно-тран-
спортного об'єднання «Олександрівськ-
тажтранс» (бригадир Л. Тертичний, груп-
комсорт О. Семенюк), колона станції
Помічна Добровеличківського району
(керівник Ф. Різниченко, групкомсорт
Ю. Котляров);в будівництві — бригада БУ-2 комбіна-
ту «Кіровоградважбуд» (бригадир Д. Ар-
хипов, групкомсорт А. Бабенко), брига-
да мулярів Новгородківського міжкол-
госпбуду (бригадир В. Кобилев, груп-
комсорт В. Дорофєєв), бригада малярів
БУ-3 тресту «Олександрівважбуд» (бри-
гадир Г. Русаков, групкомсорт К. Пістру-
жан);тракторні бригади — колгоспу «Друж-
ба» Новоукраїнського району (бригадир
В. Глущенко, групкомсорт М. Хітенко),
колгоспу ім. Кірова Бобринецького рай-
ону (бригадир Володимир Сендзюк,
групкомсорт Віктор Сендзюк), колгоспу
ім. Ульянова Добровеличківського рай-
ону (бригадир В. Семенюк, групкомсорт
В. Воробйов);МТФ — Ульянівського відділку рад-
госпу Маловисківського цукрокомбінату
(групкомсорт Т. Христенко), Ульянів-
ського відділку цукрорадгоспу Ульянів-
ського району (групкомсорт Н. Оліх-
вич), колгоспу ім. Ульянова Голованів-
ського району (групкомсорт Н. Гово-
рун).у сфері обслуговування — бригада
продавців відділу «Культтовари» ЦУМУ
«Кіровоград» (бригадир і групкомсорт
Р. Полякова), колектив Гайворонського
універмагу «Ювілейний» (керівник
О. Мороз, групкомсорт К. Підгород-
нюк), колектив відділу «Галантерея» Ма-
ловисківського райунівермагу (бригадир
і групкомсорт С. Чумак);

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 54 (2002).

ПОНЕДІЛОК

5

ТРАВНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

ТРАВЕНЬ МИРУ, ТРАВЕНЬ ТВОРЕННЯ
СВЯТКОВА ДЕМОНСТРАЦІЯ ТРУДЯЩИХУ доброму, радісному
настрої зустріли Першо-
травень радянські люди.
Десятки тисяч трудових
колективів рапортували
напередодні свята про но-
ві досягнення у всенарод-
ному змаганні за успішне
виконання завдань завер-
шального року і п'ятиріч-
ки в цілому.Бурхливими, тривалими
оплесками, палко і сердеч-
но вітають присутні керів-
ники партії, Радянської
держави. Над площею
проночуєтьсямогутнє
«Ура!». На
Централі в у-
трибуну Мав-
золею підні-маються товариші Л. І.
Брежнєв, Ю. В. Андропов,
А. А. Гречко, В. В. Гри-
шин, А. А. Громико, А. П.
Кириленко, О. М. Косигін,
Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазу-
ров, А. Я. Пельше, М. В.
Підгорний, Д. С. Полян-
ський, М. А. Суслів, П. Н.
Демічев, Б. М. Пономар-
єв, М. С. Соломенцев,
Д. Ф. Устинов, В. І. Дол-
гих, І. В. Калітонов, К. Ф.
Катушев.Урочисто звучать слова
Першотравневого приві-
тання Центрального Комі-
тету КПРС, Президії Вер-
ховної Ради СРСР і Ради
Міністрів СРСР радян-
ському народові.Срібні фанфари спові-
щають про початок свят-
кового походу. Його від-
криває головна колона
препароносців.«Великому Леніну — сла-
ва!», «Комуністичній пар-
тії Радянського Союзу —
слава!» — лунають здра-
виці. Над Красною пло-
щею прокочується могут-
не «Ура!». В колонах ті,
хто в суворі роки ВеликоїВітчизняної грудьми за-
хистив соціалістичну Ві-
тчизну. Воїни-герої історич-
них битв і сьогодні в
строю, в авангарді трудо-
вих звершень радянсько-
го народу.Крокуючи в першотрав-
невих шеренгах, передові
робітники заводів, фаб-
рик, будов столиці проно-
сять транспарант, на яко-
му написані лєнінські сло-
ва «Ми прийдемо до пе-
ремоги комуністичної пра-
ці!».«П'ятирічку
заверши-
мо успішно!» —
лозунг, з яким
вийшли на
ударні робочівахти завершального ро-
ку п'ятирічки мільйони
радянських людей. Віт-
люючи в життя рішення
грудневого (1974 р.) Пле-
нуму ЦК КПРС, керую-
чись положеннями, що їх
містить промова на цьому
Пленумі товариша Л. І.
Брежнєва, трудівники на-
шої країни вводять у дію
невикористані резерви
для підвищення продук-
тивності праці, для збіль-
шення випуску продукції.
«План 1975 року вико-
наємо достроково!» — цей
заклик над святковими ко-
лонами відображає тру-
довий настрій робітників
столиці.Наче поле весняних кві-
тів, яскраве різнобарв'я
спортивних стягів. На
Красну площу вступає
ієність країни.Марш головної колони
завершений. На Красну
площу могутнім потоком
вступає трудова Москва.
Йдуть представники рай-
онів міста. Більшість під-

(Закінчення на 2-й стор.).

Першотравень 1975-го. Він при-
йшов на радянську землю в черво-
ному полум'ї прапорів, у яскравій
зелені весняного листя, прісні пісні
на вулиці наших міст і сіл. У свят-
ковому зібранні столиці Радянської
України.До Хрещатика — головної магі-
стралі міста-героя Києва — нескін-
ченими потоками прямують коло-
ни трудящих. Над колонами —
цифри трудових рапортів: у першо-
му кварталі працівники промисло-
вості УРСР реалізували понад план
продукції на суму 350 мільйонів
карбованців. З випередженням
виконали завдання 4 місяців по за-
гальному обсягу реалізації продук-ції та випуску більшості виробів.
На чолі колон за традицією йдуть
передовики, переможці змагання.Як і всі радянські люди, трудящі
республіки одностайно схвалюють
ідеї сумки квітневого (1975 р.) Пле-
нуму ЦК КПРС, внутрішню і зов-
нішню політику Центрального Ко-
мітету партії, його Політбюро на
чолі з Генеральним секретарем ЦК
КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.О 10-й годині ранку під бурхливій
оплески присутніх на Центральну
трибуну підіймаються товариші
В. В. Щербинський, М. М. Борисен-
ко, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький,
Н. Т. Кальченко, І. К. Лутак, О. П.
Ляшко, В. О. Сологуб, О. А. Тита-

К Н І В

ренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. По-
гребняк, В. В. Федорчук, В. М. Ци-
булько.Над Хрещатком лунають хви-
люючі слова Першотравневого приві-
тання Центрального Комітету
КПРС, Президії Верховної Ради
СРСР і Ради Міністрів СРСР рад-
янському народові. Починається
святковий похід Колона за коло-
ною проходять демонстранти перед
трибунами, прямуючи до пам'ятника
В. І. Леніну, щоб покласти букети
квітів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Кіровоград. Йдуть прапароносці.

Фото В. КОВПАКА і Г. ЗУБЕНКА.

ТРАВЕНЬ МИРУ, ТРАВЕНЬ ТВОРЕННЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

присмерть столиці успішно справилася з завданнями чотирьох місяців. Взято впевнений старт для дострокового завершення плану 1975 року, для виконання завдань п'ятирічки в цілому.

Нинішня п'ятирічка — новий важливий етап у здійсненні розробленої партією довгочасної програми дальшого розвитку колгоспного і радгоспного виробництва. Великих успіхів досягнуто в розв'язанні ключової проблеми сільського господарства — збільшенні виробництва зерна. За останні п'ять років його середньорічне виробництво становило 191 мільйон тонн — майже в півтора раза більше, ніж збиралося за п'ятиріччя, яке передувало історичному березневою (1965 р.) Пленумові ЦК КПРС.

КИЇВ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Гордо крокують трудівники тричі орденоносного заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна. У змаганні під девізом «П'ятиденку — за чотири дні», яке розгорнулося в цьому колективі за починком комуністів, сьогодні беруть участь десятки тисяч киян. Демонстранти несуть макети верстатів, машин, літаків.

На мітингах і демонстраціях, які відбулись у містах і селах Радянської України, трудящі заявили про свою рішучість добитися нових перемог у завершальному році п'ятирічки, гідно зустріти XXV з'їзд КПРС.

(РАТАУ).

М. КІРОВОГРАД. В СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

МОСКВА

«Березневий (1965 р.) Пленум ЦК КПРС — основа аграрної політики партії на сучасному етапі», — написано на панно, яке несуть демонстранти.

Святковий похід москвичів, демонстрації, які відбулися в усіх містах і селах країни, стали яскравим хвилюючим свідченням єдності партії і народу, рішучості радянських людей успішно виконати завдання п'ятирічки, втілити в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, добитися нових звершень у комуністичному будівництві.

Напередодні Першотравневого свята за видатні заслуги в боротьбі за збереження і зміцнення миру присуджено міжнародні Ленінські премії «За зміцнення миру між народами»: Луїсу Корвалану — сенаторові, генеральному секретареві Комуністичної партії Чилі; Жанні Мартем Сіссе — громадській і політичній діячці Гвінейської республіки; Раймону Е. М. Е. Гоору — каноніку, громадському діячеві Бельгії.

(ТАРС).

КІРОВОГРАД

МІСТО, як бєсна-красна, помілоділо, ошатинило, мовби вмитим вулицями й скверами зустріло День міжнародної солідарності трудящих. І всюди кумачові шати, барви веселкові — прапори, лозунги, транспаранти.

Центральна площа обласного центру, над якою велично звелася постать С. М. Кірова, готова стрічати святкову демонстрацію і всім своїм зовнішнім убранням навіє радісний, урочистий настрій. На трибуні — члени бюро обкому і міськкому Компартії України, почесні гості, серед яких веретани партії, учасники громадянської і Великої Вітчизняної воєни, знатні люди Кіровоградщини.

Ще задовго до початку святкової маніфестації до центру потягнулися потічки людей — і сивоскопих, літніх, і ще зовсім юних та молодих. Усіх об'єднувала спільна думка, поріднювала ідея, з котрою кожен ударно мпожив трудові здобутки області. В літопис дев'ятої п'ятирічки завершальний рік увійде як важливий етап нових звершень у господарському й культурному будівництві на честь наступного XXV з'їзду КПРС. Трудящі нашої області, як і всі радянські люди, палко схвалюють і живими конкретними справами підтримують мудру політику нашої партії, практичну діяльність ЦК КПРС, його Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

НАД площею гучномовці розносять подум'яне Першотравневе привітання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР радянському народові. Звучать Гімни Радянського Союзу і Української РСР. Під бадьорий марш стрімко виходять на площу прапоропосці. Услід за кумачевим буянням знамен СРСР, Української РСР, всіх братніх республік крокує гомінка юнь, колонні школярів міста.

Юнь розуміє, що для плодотворного навчання, веселого й змістовного відпочинку, для повного розквіту талантів малечі в напій країні створено всі умови. І заповіти Ілліча «Вчитися, вчитися і вчитися!» сяють для них яскравим дороговказом у майбутнє.

А вже вабить зір кольорами весни студентська юнь, на площу входить під звуки оркестрів представники найстарішого вузу області — педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Недалеким той час, коли число випускників цього учбового закладу, фахівців-педагогів, переїде за двадцять тисяч. Нині на шістьох його факультетах навчається 3600 студентів.

Є чим гордитися студентам і викладачам інституту сільськогосподарського машинобудування, представникам сільськогосподарського технікуму по підготовці керівних кадрів колгоспів і радгоспів, машинобудівного, кооперативного, будівельного технікумів, медичного й музичного училищ та інших середніх спеціальних учбових закладів.

На марші Першотравня — трудова гвардія Кіровського району міста. Урочисту колону очолюють передовики соціалістичного змагання, знатні майстри високопродуктивної праці, ті, хто своєю працею вносить вагомий вклад у поліпшення технічного озброєння сільського господарства — вишукані робітничі ряди колективів ордену «Знак

Пошани» заводу тракторних гідроагрегатів.

Про підготовку до наступних виборів до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих сповіщають транспаранти, знаменуючи нинішній Першотравень цією важливою подією.

ПРО СВІП вагомий трудовий внесок розповідають перші колонні трудящих Ленінського району міста. План реалізації промислової продукції в першому кварталі виконано на 102,4 процента. Додатково реалізовано різних виробів на 1313 тисяч карбованців.

Тепло вітають колонні представників флагами сільськогосподарського машинобудування нашої області, багатотисячного колективу двічі орденоносного заводу «Червона зірка». За чотири роки п'ятирічки машинобудівники дали трудівникам полів майже 350 тисяч сівалок, а за чотири місяці завершального — ще 30 тисяч машин і запасних частин більш, як на півтора мільйона карбованців. Загалом останній рік дев'ятої п'ятирічки принесе зростання обсягу виробництва на 6,3 процента, а з кооперативів підприємства повинно зійти понад 92 600 першокласних сівалок різних марок. Крім того, обсяг виробництва запасних частин передбачено збільшити на 32,9 процента. Про те, що за цими патріотичними зобов'язаннями червонозорівців стоїть натхнення, творча праця, розповідають численні закличні лозунги й транс-

паранти, що плывуть над площею.

Недавно заговорили про ініціативу бригади формувальників Віталія Гетьманця, делегата XXIV з'їзду КПРС і депутата Верховної Ради СРСР, яка бореться за здобуття почесного звання імені XXV з'їзду КПРС. Тепер на заводі цей почин підхопили інші трудові колективи. Не відстає й молодь. Бригада формувальників Олександра Діценка першою серед комсомольсько-молодіжних стала на цю почесну вахту. Її підтримав колектив верстатників Катерини Мікульчиної.

Завершують маніфестацію Першотравня фізкультурники міста. Колони молодих, сильних і лагартованих представляють понад 246 тисяч спортсменів області.

Урочиста демонстрація, все свято Першотравня ще раз засвідчили вірність трудящих міста ленінським ідеалам, відданість рідній Комуністичній партії. Молодь Кіровограда ствердила свою рішучість продовжувати славі традиції батьків, втілювати в життя накреслення партії, підготувати гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Яскравим свідченням тісної згуртованості трудящих навколо великої партії комуністів, проявом єдності з прогресивними силами планети стали урочисті свята Першотравня у шахтарській Олександрії, у приморському Світловодську, в усіх районних центрах і селах нашої Кіровоградщини.

А. НЕЧИТАЙЛО.

В СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ

Новгородка. Йдуть школярі СШ № 1 (фото зліва).

Фото І. КОРЗУЛА.

Кіровоград. Безсмертя подвигу.

Фото В. КОВПАКА І. Г. ЗУБЕНКА.

ВЕЛА НАС ПАРТІЯ НА ПОДВИГ ВІКОПОМНИЙ

В роки суворих воєнних випробувань на чолі народу, який боровся, стояла партія комуністів. Вона організувала, запалила, ідейно озброїла радянський народ на боротьбу з ворогом. Крайні сили Комуністичної партії були на передньому краї збройної боротьби з фашизмом. Партія виховала і висунула плеяду полководців. Велику організаторську і партійно-політичну роботу в армії проводили політичні працівники, серед яких були визначні діячі партії і держави... Наша партія була справді партією воїнів.
(Із Тез ЦК КПРС до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

2 серпня 1941 року 12-й механізований корпус ворога вийшов у район Первомайська і перерізав шляхи відходу на схід військам 6 та 12 радянських армій. 17 армія провела позиції наших військ на південь від Умані. Все це створювало загрозу оточення й інших частин Південного фронту. В такій складній обстановці командування фронту дістало дозвіл віднести радянські військові частини на нові оборонні рубежі...

НА ВСЬОМУ
шляху відступу від Умані до Новоукраїнки невмирущою славою відкрили себе бійці і командири 87-го полку 44-ї танкової дивізії 16-го механізованого корпусу, яким командував генерал Олександр Дмитрович Соколов. Хоробрі воїни несподіваними ударами з тилу завдавали ворогу значних втрат. Гітлерівці вирішили оточити і знищити з'єднання наших бійців.

МУЖНІСТЬ ГЕНЕРАЛА

5 серпня ворожі танки і авіація нанесли раптовий удар по радянських військах на території Голованівського району. Танкісти й артилеристи зуміли швидко перегрупувати сили й вступити у смертельний двобій з противником. Цілий день земля гуділа від вибухів. Гітлерівцям вдалося вивести з ладу майже всі наші танки й гармати. Але червоноармійці не здавалися. Генерал Соколов наказав:

— Готуватись до атаки!
Шість тисяч багнетів у руках солдатів заблищали проти сонця. Соколов першим кидається в атаку і веде за собою бійців. Надлюдськими зусиллями багнетного психологічного поєдинку ворога було вбито з залізничного насипу. Але порізані й рвані червоноармійці. У цьому бою генерала Соколова поранено в руку, але він не залишає поля бою. Бійці рвуться до річки Синюхи. Південніше Вільшанки переправляються через водний рубіж і зустрічають на своєму шляху близько сорока гітлерівських танків з автоматниками. Соколов розуміє, що великою групою пройти непоміченими не вдасться. Він розділяє бійців ще на три загони. Одному наказує відходити берегом річки на південь, іншому — на північ, а сам з групою сміливців вступає у свій останній бій. Уже немає гранат, патронів, другий день нічого не їли. Але в грудях б'ються гарячі серця патріотів.

— Вперед, хлопці! — дує команда генерала. Гітлерівці, побачивши, що у наших воїнів немає патронів, пішли в зустрічну атаку. Зупинились серед ступи різні сталеві машини. Проти десятих червоноармійців вийшло більше п'ятисот пужників. Три бійці прикривають собою командира, намагаються якось врятувати його життя. У тяжкому стані вороги скопили комора і відправили до свого лазарету в Новоукраїнку. У німецьких газетах з'явився повідомлення: «Під час боїв біля Умані потрапив у полон тяжко поранений командир 16-го мотомехкорпусу генерал О. Д. Соколов, визначний командир Червоної Армії...»

Фашисти жорстоко знущались над непокірним командиром. Почались надлюдські тортури у Новоукраїнській в'язниці. Закатованого комуніста, військового командира вороги закопали біля в'язниці і зрівняли могилу з землею.

Але новоукраїнські патріоти вночі насипали землю, поставили стовпчик і прикріпили до нього червону зірку. На могилі було встановлено пробиту кулею червоноармійську каску. За завданням підпільників піддали останню шану мужньому генералу місцеві піонери Анатолій Шальвін, Юрій Михальський та ін.

Нині у центрі Новоукраїнки встановлено обеліск на могилі генерала О. Д. Соколова, ростуть тут живі квіти. Ветерани з гордістю розповідають молоді, учням і гостям степового міста про великий подвиг і героїчну смерть радянського командира та його побратимів у перші дні війни...

Д. КЛЮЄНКО,
кандидат історичних наук.

Кращою рекомендацією для вступу в партію були сміливість у бою, неапатність до фашизму, розуміння свого високого обов'язку перед рідною Вітчизною, перед поневоленими народами інших країн. З такою характеристикою в тяжкі для Батьківщини роки сотні тисяч бійців ставали комуністами.
(Фотохроніка РГТАУ).

Наш конкурс «Подвиг».

Дві тисячі радянських літаків другої, шістнадцятої, вісімнадцятої повітряних армій штурмували 25 квітня Берлін. В строю бомбардувальників вів свою ескадрилью і Марко Лановенко.

— Це вам за сльози дітей і матерів, це вам за нашого Гастелло, — вигукнув одним подихом Лановенко.

Повертаючись на аеродром, подумав: «Не вистачає зараз тут Миколи Гастелло...»

Вони жили разом, літали на одному літаку. І ось знову, в котрий раз приходили спогади...

Після закінчення льотного училища лейтенант Марко Лановенко прибув в авіапункт, що базувався на півдні України. Тут уже служив Микола Францович.

Сталося так, що молодого льотчика призначили в екіпаж Гастелло.

26 ЧЕРВНЯ Марко Лановенко ледве дотягнув до аеродрому продирявленний свій літак. Не повірив зразу страшній звістці, що Гастелло вже немає в живих.

Лановенко тоді дав клятву помститися за смерть свого вірного друга. В грудні 1941-го М. Т. Лановенко був нагороджений орденом Леніна за активну участь в розгромі німецько-фашистських військ під Москвою, потім допомагав Ленінграду.

Особливе завдання виконував Лановенко під Сталінградом. Він один з перших взявся підняти в повітря по кілька бомб вагою 500 кілограмів.

І комісар ескадрильї Марко Лановенко показував добрий приклад молодим. ПІСЛЯ розгрому фашистів під Сталінградом перший гвардійський авіапункт переозброїли на більш сучасну

техніку — двомоторні літаки з високою швидкістю і висотою польоту.

ГОРІЛА земля під ногами фашистів у Словаччині. Центром повстання тут стало місто Банська Бистриця. Саме тоді командування Першого Українського фронту вирішило допомогти Чехословацькому армійському корпусу генерала Людвіка Свободи.

Летіти першому довелося Лановенку. Завдання було не з легких: місцевість гориста, з заходу висота 850 метрів, з півночі — 1790, з сходу Великі Татри, висота яких 2663 метри. Штурман Воронков проклаш вихідний орієнтир на вершину Великих Татр. Лановенко посадив важкого літака з виключною точністю. На штурасі прийшли ще три екіпажі. Привезли зброю, боеприпаси, заглиб чехословацьких воїнів. Льотчики зробили по 6-7 посадок, а екіпаж Лановенка вісім.

ВИСОТИ ЛАНОВЕНКА

Наш земляк Марко Трохимович Лановенко був удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Генерал Людвік Свобода наказом по чехословацькому корпусу відзначав майстерність радянських льотчиків. Він особисто прикріпив до гімнастерки М. Т. Лановенка чехословацький орден...

ЧОТИРНАДЦЯТЬ Героїв Радянського Союзу виховав гвардійський полк важких бомбардувальників. Першим серед них був Микола Гастелло. Золота Зірка прикрашає груди і його бойового товариша Марка Трохимовича Лановенка, полковника у відставці, уродженця с. Надеждівки з Голованівщини.

На фото: Герой Радянського Союзу М. Т. ЛАНОВЕНКО.

А. КАСУРКІН,
редактор Голованівської райгазети «Комуністична праця».

КОМУНІСТИ, ВПЕРЕДІ!

Наприкінці 1941 року в підрозділах Червоної Армії комуністів було 1300 тисяч — удвічі більше, ніж напередодні війни.

За роки війни 5 мільйонів радянських людей поповнили ряди партії.

Сорок тисяч комуністів і комсомольців стали політбійцями Червоної Армії.

В липні 1941 року на Кіровоградщині було створено 32 винищувальні батальйони, в яких згуртувалось 5939 чоловік, з них — 2361 комуніст, 1354 комсомольці.

Наприкінці березня 1942 року ЦК КП(б)У направив на допомогу підпільному обкому партії 10 комуністів на чолі з З. П. Баранниковим.

На початку 1944 року в підпільно-диверсійних групах і партизанських загонах, які діяли на території області, було 12 партійних і 14 комсомольських організацій — 830 комуністів, 1220 комсомольців.

Партизанські загони очолювали П. Іщенко, М. Кришталь, І. Голозко, А. Сутулов, Є. Довженко та інші комуністи і безпартійні більшовики. Комісарами загонів стали комуністи К. Сабанський, П. Боевцев, О. Оленюк, П. Василюк, Ф. Волощенко, Є. Шевченко, К. Ярмо. В авангарді молодих патріотів були комсомольці В. Дикий, О. Бур'янова, М. Мошнягул, П. Лахман, А. Маркитан, Л. Римар, М. Громовий.

Сімдесят первинних партійних організацій відновлено в Кіровограді на кінець 1944 року, протягом 1944 року 1200 юнаків і дівчат вступили до лав комсомолу.

голови фашистів гранати, які приховували з собою у речовому мішку. Вся дзвіниця була охоплена полум'ям. Потім впала.

Дуріну посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу...

ГОРТАЄШ листи, пропахлі порохом і димом, солдатським потом і землею, і перед очима на весь зріст постає звитязна юність батьків, які були комуністами.

І сини комуніста І. Д. Кобильського теж в такому стреміланні. Батько вже на пенсії, живе в Кіровограді. Про історію своїх нагород (в нього — орден Леніна, два ордени Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни II ступеня, медалі) він розповідає школярям міста. А його діти продовжують славу біографії родини Кобильських. Борис працює в Світловодську. Молодший, Сергій, служить в Карелії. Естафета подвигу передана в наслідні руки.

В. ШУРАПОВ,
член обласного лігоб'єднання.

ЛИСТИ З ПОЛУМ'Я

ІВАН Денисович був суто цивільною людиною. І він не міг збагнути що трапилось, коли ворог вже підходить до Бобринця. Стояв біля розчищеного наветіж вікна, мовчки дивився на подвір'я. Він мав наказ евакууватись технікум.

«Здавши» по місцю призначення технікум, Іван Денисович розшукав в Саратовській області свою сім'ю, а невдовзі добровольцем пішов на фронт. Короткочасні курси і — на передову політруком. В одному з листів він написав дружині, на третій день після наступу на Курськ-Орловському напрямку:

«...За двісті метрів від мене лежать бійці і ведуть шквальний вогонь. Я теж в наскоро вирятував очок. Щоб ти бачила, як б'ються наші орли. Молоді і бідові хлопці. Мій ругується і кулі донизять, мов мухи, а бійці йдуть не пригинаючи і женуть фашистську нечисть. Ступ-то всі якості людські можна вилізати за годину, а то й за лічені хвилини. Тільки що пригадав, що 6 липня мені стукнуло тридцять вісім років. Саме наша артилерія за сорок хвилин до наступу гітлерівців нанесла по їх позиціях шквальної контрартилерії. І поні мовчати, аж поки не зійшло сонце.

Добре-таки всипали. Я вже третій день тут. Перед нами єська висота. Наказ — біг закінчити уречері...»

Цей наступ Іван Денисович запам'ятає надовго.

...Коли на землю впали літні сутінки, Іван Денисович ще раз обходив роти і розмовляв з солдатами, розпитував про те, що пишуть з дому, цікавився настроєм.

І раптом із темряви:
— Здрастуйте, Іване Денисовичу! Кобильський зупинився і здивовано глянув на бійця.

— Здрастуйте. А ти хто?

— А пам'ятає, в Андріїві? Як ви були директором «технікуму». Демченко — теща. У нього було двоє хлопців. Ото один з них я. Павло.

Бій був жорстокий, як і вчора, і позавчора. Кобильський йшов у перших лавах і бачив, як Демченко першим кинувся на провокацію і запер.

Кобильський підбіг, схопив хлопця на руки.

— Павлушо!

— Іване Денисовичу...

— Ех, Павлушо. Тобі б ще жити, вчипісь...

Пшла війна, а вдома ріс син Борис. І вже пробував «писати» татові кілька слів. І ці слова теж піднімали настрій, допомагали бити фашистів.

«Дорога Шурочко! Який чудовий день! Я зайшов в дитю. Навколо така краса російської землі... Тут і ліс, і луки. Трикотять коники, кричать перепели. А кілька сот метрів — двоєлітні авіри топчуть все це багатство, топчуть нашу землю...»

Іван Денисович весь час серед солдатів. Він знав багатьох в обличчя, хто звідки родом, що кому пишуть, про що розповідають, повернувшись з тієї. Солдати шанобливо і з гордістю називали його «наш командир». Тому, коли партійна комісія засідала в окопі, бліндажі, чи просто неба в годину затишшя і розглядала питання прийому в партію, його слово завжди було вагомим. А приймали до партії найхоробріших, найвідважніших. Про одного з них Іван Денисович розповів:

«...Був смугляк, невисокий парубок з світлим волоссям на голо-

ві. Сіроокий. Із села Гай Пензенської області. Навідник першої нісметної роти 109 полку 74-ї стрілецької дивізії ефрейтор Олександр Максимович Дурін. Найпопулярніша людина в полку. Напередодні прийому в партію про нього випустили «близькаву».

Багатотиражка помістила портрет і розповідь про те, як Дурін в критичну хвилину бою прийняв на себе командування, коли командир обслуни сержант Кашенко впав підкошений кулею.

Молодого командира гаряче привітали начальник політрідлау підполковник Савко, секретар парткомісії майор Кобильський. Капітан Силас оголосив наказ про присвоєння Дуріну сержантського звання і призначення його командиром обслуни.

Фронт просувався вперед.

У вересні 43-го дивізія форсувала Десну під Оболенськом. В цьому бою загинув капітан Силас. Дурін прийняв командування батальйоном. Другого дня були запеклі бої. Гітлерівці лізли як саранча. Мінометники стояли на смерть. Дурін забрався на дзвіницю і оміло коректував вогонь. Він був тяжко поранений, але залишився в строю. Стріляв, кидав на

Сьогодні— День преси

Він першим прийшов до хатно-читальні. Своїм товаришам з комсомольського осередку розповідав про старшого брата Нестора, який повернувся з фронту (а в сім'ї Кривола Крохмального було 13 дітей, мати померла).

— Хочете, я теж покланю його сюди. Він же був Врангеля. Знає багатьох більшовиків з Росії, які разом з ним громили антанту. Знали б ви, як Нестор радіє, що ми згуртувалися в колективному господарстві. «Недарма проливали кров», — каже. — Тепер земля наша. І буде в нас міцна держава. І армія стане непереможною — бо це армія робітників і селян... Тепер торжествуватиме правда справедливості, бо кожен з нас господар своєї долі. Тільки треба працювати і вчитись...

І поклав на стіл книжку Ілліча.

— Так, так, — вчнтись. Це головний ленінський заповіт молоді.

Обмірковували свої справи в осередку.

— Всі працюють чесно, а куркулі всеодно запускають кігті в наше добро. От ти, Левко, закінчив курси, працюєш в бухгалтерії. Хіба не бачиш, як нам шкодять?

— Бачу і знаю. З ними в мене свої рахунки.

І через кілька днів в районній газеті «Прибузький комунар» з'явилася замітка сількора Левка Крохмального з Сухого Ташлика. Комсо-

монець критикував куркулів, які розкрадали колективну власність. Дісталось й тим, хто шкодив в бухгалтерії.

Із того часу до хлонця приходили десятки трудівників села. Розповідали про кожен підступний крок куркулів, просили допомогти.

— Будемо вночі чергувати на фермі, біля амбару, — за-

Л. Крохмального Було вирішено встановити щорічну премію за кращі нарисні, репортажі, кореспонденції, про хліборобів, які друкуватимуться в районній газеті «Ленінська зоря».

Прийомно відзначити, що серед дописувачів нашої газети в конкурсі беруть участь і молоді трудівники села Су-

хий Ташлик. У колгоспі «Дружба» створено сількорівський пункт, який очолює механік колгоспу Євген Вдовиченко. Він постійно повідомляє нам про те, як хлібороби села борються за викопання соціалістичних зобов'язань у вирішальному році п'ятирічки, розповідає про вахту перемоги, піваторів виробництва.

В. ВОВЧЕНКО,
редактор Вільшанської
районної газети «Ле-
нінська зоря».

Коли верстався цей номер газети, з Вільшанки нам повідомили, що вже підбито підсумки конкурсу імені сількора Левка Крохмального. Першу премію присуджено механіку колгоспу «Дружба» (село Сухий Ташлик) Євгену Вдовиченку, другу — працівникові райгазети Івану Котовському, третю — ланковій колгоспу імені Зайковського Поліні Захарченко.

Переможцям конкурсу премії на зборах активістів газети вручить брат сількора Ю. К. Крохмальний.

му — працівникові обласного відділу внутрішніх справ, Р. Дайдакулову — вчителю Кіровоградської середньої школи № 30, Ф. Непоменку — члену обласного літоб'єднання, Г. Дубівці — інструктору обласної ради ДСТ «Спартак», К. Башликовій — члену обласного літоб'єднання, А. Будувальцеву — оператору телестудії, В. Земкорю — фотокореспонденту Гайворонської районної газети, В. Антоненку — викладачу педінституту, С. Вишницькому — секретарю заводу «Червона зірка», В. Повійчуку — ветерану війни, П. Марченку — члену комісії по пропаганді знань серед молоді товариства «Знання», Л. Палченку — військовослужбовцю, О. Моторному — письменнику, Е. Рєгушевському — викладачу педінституту, О. Нагорному — директору обласного архіву, І. Артеменку — викладачу педінституту, В. Машину — офіцеру запасу, І. Казнадію — головному режисерові Кіровоградського драматичного театру, М. Суворову — першому секретарю Новоукоїнського райкому комсомолу, М. Литвинову — громадському інспектору Товариства охорони природи, В. Сандулу — краєзнавцю, А. Сиплиову — секретарю комітету комсомолу Маловисківського цукрокомбінату, В. Чабаненку — члену обласного літоб'єднання, І. Грабку — начальнику штабу «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка», Л. Постернак — першому секретарю Ульяновського райкому комсомолу, В. Сокуренику — працівникові Світловодської міської газети «Надніпрянська правда», А. Груші — секретарю Олександрійського міського комсомолу, Л. Поліщуку — сількору з села Журавлинки Голованівського району, О. Шевченку — завідувачу відділом комсомольських організацій Світловодського міського комсомолу, М. Родиченку — члену обласного літоб'єднання, З. Самбір — начальнику штабу обласної ударної комсомольської будови Сальківського цукрокомбінату і всім іншим нашим дописувачам.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ІМЕНІ СІЛЬКОРА

АКТИВІСТА ГАЗЕТИ
ПРЕМІЮЄ ПРАВИЛНИЙ
КОЛГОСПУ

пропонував сількор. — Більше їм не вдасться паробити пам шкоди.

Якось, повертаючись з чергування від тракторів, біля глинища з темряви побачив дві постаті. Вони кинулися до нього, звалилися на землю. Кров облягла обличчя, сорочку комсомольця.

Березневого дня все село прийшло на похорони сількора Левка Крохмального...

ЧЕРЕЗ роки комсомольські активісти села Сухий Ташлик відшукали матеріали про життя свого односельчанина. Працівники нашої газети зустрілися з однолітками Левка Крохмального. На за-сіданні правління сухоташлицького колгоспу «Дружба» тривала розмова про те, як увіковічнити пам'ять про свого мужнього сількора

ЩИРЕ СПАСИБІ!

Дорогий читачу! Ти, мабуть, звернув увагу, що в попередньому, святковому Першотравневому випуску «Молодого комунара» стояв номер 2000. І в творенні його, як і завжди, працівникам редакції допомагав наш позаштатний актив, наша опора.

Сьогодні, в День преси, ми хочемо сказати велике спасибі нашим постійним дописувачам, нашим позаштатним кореспондентам: О. Козаченку — доярці Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району, А. Харназову — бригадиру тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району, С. Тишчу — плавильнику Світловодського заводу чистих металів, О. Снічку — першому секретарю Олександрійського міського комсомолу, О. Павличуку — працівнику Гайворонської районної газети «Вогні комунізму», Н. Варакуті — студентці Кіровоградського педінституту, керівникові корпусу, В. Бабищу — учневі 32-ї Кіровоградської середньої школи, С. Фененку — слюсарю Братоліувського відділення «Сільгосптехніка» Долінського району, Т. Бетехтіній — секретарю-завідуючій відділом шкіл Світловодського міського комсомолу, В. Мельничуку — працівникові Вільшанської районної газети «Ленінська зоря», А. Ковирьову — вчителю села Велика Чечелівка Новгородківського району, О. Поркуян — методисту Будинку культури профтехосвіти, А. Сасенку — помічнику обласного прокурора, А. Пененку — військовослужбовцю, М. Стояну — вчителю Панківської середньої школи, В. Смирнову — старшому інспектору Управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі, В. Остапенку — головному художнику Кіровоградського лялькового театру, Е. Халаберді — працівникові Олександрійської міської газети, керівникові корпусу, І. Каранту і М. Венцьковському — вчителям міста Світловодська, М. Ножнову — інженеру, С. Григорчуну — працівникові Устинівської районної газети, керівникові корпусу, В. Янишевському

5 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. Мультифільм. (М). 10.00 — к. т. «Клуб кінополювання». (М). 11.00 — «По концертах залах Москви». (М). 14.20 — Програма передачі. (М). 14.25 — к. т. Док. фільм «Місто-герой Волгоград». (М). 14.30 — к. т. «Об'єкти». Вееросійський огляд самодіяльного кіномистецтва, присвячений 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 15.10 — к. т. «Фільм — дітям». «Казка про Мальчиш-Кибальчиша». Худ. фільм. (М). 16.25 — «На шкільних шкільних». (К). 16.55 — «До 30-річчя Перемоги». Док. фільм «Зима і весна 1945». 2 серія. (К). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Кіноопеніє «Визволення». Фільм 3. «Назарів головний удар». 1 і 2 серії. (М). 20.20 — к. т. Чемпіонат Європи із спортивної гімнастики. (Норвегія). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — «Динамо». (М). 2 і 3 періоди. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

11.00 — Новини. (К). 11.15 — Док. фільм «Місто-герой Мінськ». (К). 11.40 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 9 класів. (К). 12.15 — «Мелодії весни». Музична програма. (К). 16.25 — к. т. «Піонерія на марші». (М). 16.55 — к. т. «Сьогодні — День преси». Бесіда з головою Держкомітету РМ СРСР у справах видавництва поліграфії і книжкової торгівлі В. І. Стукаліним. (М). 17.10 — Літературна програма. (М). 18.00 — «Назустріч ХХV з'їзду КПРС». Тележурнал «Партійне життя». (К). 19.30 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.30 — «Розвеселили Перемоги». (К). 20.00 — «Сьогодні — День преси». (К). 20.10 — Концерт Буквинського ансамблю пісні і танцю. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «До 30-річчя визволення Німеччини від гітлерівського фашизму». Виступ Генерального консула НДР у Києві тов. Рудольфа Рєшера. (К). 21.45 — Худ. телефільм «Віра і Федір». (К). 22.15 — Тележурнал «Старт». (К). 23.00 — Новини. (К).

6 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Піонерія на марші». (М). 10.00 — Худ. фільм «В 6 годин вечора після війни». (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Док. фільм «Одеса — місто-герой». (К). 12.05 — Худ. телефільм «Літо в Журавлинку». (К). 14.20 — Програма передачі. (М). 14.25 — к. т. Док. фільм. (М). 14.55 — «Наука — сьогодні». (М). 15.25 — «Правовласності п'ятирічки». (К). 15.40 — «До 30-річчя Перемоги». Док. фільм «Зима і весна 1945». 3 серія. (К). 16.40 — «Повітря». (М). 17.25 — Екран запису. (К-д). 18.15 — к. т. Кіноопеніє «Визволення». Фільм 4. «Вітра за Берліном». (М). 19.40 — «В ім'я Перемоги». (М). 20.05 — к. т. Виступ дівчи Червонопрапорної орден Червоної Зірки ансамблю пісні і танцю Радянської Армії імені О. В. Олександрова у Берліні. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Друзі-однопольники». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

11.30 — «Герої війни — герої праці». Теленарис. (М). 15.25 — «Нам сучасні». (М). 16.10 — к. т. «Виставка Буратино». (М). 16.40 — Для дітей. «Сурма». (Львів). 17.10 — «Екран молоді». (К). 18.00 — «Кличе пісня». Концерт. (Л-к). 18.30 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Концерт, присвячений Дню радю. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «До 30-річчя визволення Чехословаччини від німецько-фашистських загарбників». Виступ Генерального консула ЧССР в Києві тов. Боумілі Поспішила. (К). 21.45 — Худ. фільм «Зелені до запитання». 1 серія. (К). 23.00 — Новини. (К).

7 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 11.00 — Новини. (М). 11.15 — Док. фільм «Київ — місто-герой». (К). 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 4 класів. (К). 12.10 — «Назустріч ХХV з'їзду КПРС». «Слово робітничим». (К). 12.25 — Худ. фільм «Земля до запитання». 1 серія. (К). 14.25 — к. т. Док. фільм «Мінськ — місто-герой». Худ. фільм. (М). 16.15 — к. т. «Трибуна письменників». (М). 16.30 — «Вогнище». (М). 17.00 — Телефільм. (К-д). 17.45 — VI Спартакіада УРСР. Боротьба самбо. Фінал. (К-д). 18.15 — к. т. Кіноопеніє «Визволення». Фільм 5. «Останній штурм». (М). 19.30 — к. т. «Від усієї душі». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Театральні зустрічі». (М). 23.30 — к. т. Тираж «Спортлото». По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Нам сучасні». (М). 10.00 — «Вогнище». (М). 10.10 — к. т. «Від усієї душі». (М). 12.30 — «Зустрічі біля Прапора Перемоги». Репортаж з музею Збройних Сил СРСР. (М). 14.50 — Національна афіша. (К). 14.55 — к. т. Урочисте засідання, присвячене 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 17.00 — Кіножурнал «Радянська Україна». (К). 17.10 — «До 30-річчя Перемоги». Телефільм «Братерство». (К). 18.00 — «Вас вітають». Музична програма. (К). 18.40 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.45 — «На ознаменування Перемоги». «30 квітня чия весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 22.00 — к. т. «Біля самого синього моря. Діалог про війну». (К). 23.25 — Новини. (М).

9 ПЕРША ПРОГРАМА.

8.55 — Програма передачі. (М). 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. «Піонерська дружба». Концерт. (М). 9.55 — Репортаж з Красної площі і площі ім. 50-річчя Жовтня. (М). 10.35 — к. т. Концерт класичної музики. (М). 12.10 — Док. фільм. (М). 12.25 — к. т. Концерт покріплення Окремого оркестру Міністерства оборони СРСР. (М). 12.45 — «Приймає молоді». Маніфестація молоді, присвячена 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 14.05 — «Нам дороги ці забути не можна». к. т. (М). 14.50 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 15.00 — «Бойові супутники мої». Концерт. (М). 16.00 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 16.15 — к. т. Док. фільм «Повітря Москви». (М). 16.35 — к. т. «Білоруський вокзал». Худ. фільм. (М). 18.10 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 18.25 — «Вірні радянських поетів». (М). 18.50 — «Світло пам'яті загинув у боротьбі проти фашизму». Хвилина мовчання. (М). 19.10 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 19.20 — к. т.

з 5 по 11 травня

7 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 11.00 — Новини. (М). 11.15 — Док. фільм «Київ — місто-герой». (К). 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 4 класів. (К). 12.10 — «Назустріч ХХV з'їзду КПРС». «Слово робітничим». (К). 12.25 — Худ. фільм «Земля до запитання». 1 серія. (К). 14.25 — к. т. Док. фільм «Мінськ — місто-герой». Худ. фільм. (М). 16.15 — к. т. «Трибуна письменників». (М). 16.30 — «Вогнище». (М). 17.00 — Телефільм. (К-д). 17.45 — VI Спартакіада УРСР. Боротьба самбо. Фінал. (К-д). 18.15 — к. т. Кіноопеніє «Визволення». Фільм 5. «Останній штурм». (М). 19.30 — к. т. «Від усієї душі». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Театральні зустрічі». (М). 23.30 — к. т. Тираж «Спортлото». По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Нам сучасні». (М). 10.00 — «Вогнище». (М). 10.10 — к. т. «Від усієї душі». (М). 12.30 — «Зустрічі біля Прапора Перемоги». Репортаж з музею Збройних Сил СРСР. (М). 14.50 — Національна афіша. (К). 14.55 — к. т. Урочисте засідання, присвячене 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 17.00 — Кіножурнал «Радянська Україна». (К). 17.10 — «До 30-річчя Перемоги». Телефільм «Братерство». (К). 18.00 — «Вас вітають». Музична програма. (К). 18.40 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.45 — «На ознаменування Перемоги». «30 квітня чия весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 22.00 — к. т. «Біля самого синього моря. Діалог про війну». (К). 23.25 — Новини. (М).

8 ПЕРША ПРОГРАМА.

11.00 — Новини. (К). 11.25 — «Урок мужності». (К). 12.00 — Док. фільм «Новоросійськ — місто-герой». (К). 12.20 — Худ. фільм «Земля до запитання». 2 серія. (К). 14.10 — «День за днем». (К-д). 14.25 — к. т. Док. фільм «Одеса — місто-герой». (М). 14.45 — П. І. Чайковський. Фінал 2 концерту для фортепіано з оркестром. (М). 14.55 — Урочисті збори і концерт, присвячені 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). По закінченні — документальний фільм. (М). 21.00 — «Час». (М). 22.00 — «Концерт — фронту». Концертний фронтів бригади в роки війни. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Нам сучасні». (М). 10.00 — «Вогнище». (М). 10.10 — к. т. «Від усієї душі». (М). 12.30 — «Зустрічі біля Прапора Перемоги». Репортаж з музею Збройних Сил СРСР. (М). 14.50 — Національна афіша. (К). 14.55 — к. т. Урочисте засідання, присвячене 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 17.00 — Кіножурнал «Радянська Україна». (К). 17.10 — «До 30-річчя Перемоги». Телефільм «Братерство». (К). 18.00 — «Вас вітають». Музична програма. (К). 18.40 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.45 — «На ознаменування Перемоги». «30 квітня чия весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 22.00 — к. т. «Біля самого синього моря. Діалог про війну». (К). 23.25 — Новини. (М).

9 ПЕРША ПРОГРАМА.

8.55 — Програма передачі. (М). 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. «Піонерська дружба». Концерт. (М). 9.55 — Репортаж з Красної площі і площі ім. 50-річчя Жовтня. (М). 10.35 — к. т. Концерт класичної музики. (М). 12.10 — Док. фільм. (М). 12.25 — к. т. Концерт покріплення Окремого оркестру Міністерства оборони СРСР. (М). 12.45 — «Приймає молоді». Маніфестація молоді, присвячена 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 14.05 — «Нам дороги ці забути не можна». к. т. (М). 14.50 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 15.00 — «Бойові супутники мої». Концерт. (М). 16.00 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 16.15 — к. т. Док. фільм «Повітря Москви». (М). 16.35 — к. т. «Білоруський вокзал». Худ. фільм. (М). 18.10 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 18.25 — «Вірні радянських поетів». (М). 18.50 — «Світло пам'яті загинув у боротьбі проти фашизму». Хвилина мовчання. (М). 19.10 — «Сьогодні — в День Перемоги». Репортаж. (М). 19.20 — к. т.

10 ПЕРША ПРОГРАМА.

10.00 — Наша афіша. (К). 10.05 — «До 30-річчя Перемоги». Док. фільм «Зима і весна 1945». 4 серія. (К). 11.05 — Літ. концерт. (К). 12.05 — «Зустрічі біля Прапора Перемоги». Репортаж з музею Збройних Сил СРСР. (М). 14.50 — Національна афіша. (К). 14.55 — к. т. Урочисте засідання, присвячене 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 17.00 — Кіножурнал «Радянська Україна». (К). 17.10 — «До 30-річчя Перемоги». Телефільм «Братерство». (К). 18.00 — «Вас вітають». Музична програма. (К). 18.40 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.45 — «На ознаменування Перемоги». «30 квітня чия весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 22.00 — к. т. «Біля самого синього моря. Діалог про війну». (К). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

9.00 — Програма передачі. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Нам сучасні». (М). 10.00 — «Вогнище». (М). 10.10 — к. т. «Від усієї душі». (М). 12.30 — «Зустрічі біля Прапора Перемоги». Репортаж з музею Збройних Сил СРСР. (М). 14.50 — Національна афіша. (К). 14.55 — к. т. Урочисте засідання, присвячене 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. (М). 17.00 — Кіножурнал «Радянська Україна». (К). 17.10 — «До 30-річчя Перемоги». Телефільм «Братерство». (К). 18.00 — «Вас вітають». Музична програма. (К). 18.40 — «Ветерани розповідають». (К). 19.00 — «Вісті». (К. з включенням Кіровоград). 19.45 — «На ознаменування Перемоги». «30 квітня чия весна». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Біля самого синього моря. Діалог про війну». (К). 23.25 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.